

РЕШЕНИЕ

№ 4686

гр. София, 21.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3139** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап.1, представлявано от Г. Д. В. – Управител срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-101-0025788/10.02.2020 г., издадена от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – П. при Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/.

Със заповедта на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. вр. чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – дискотека „Премиер-П. Л. Клуб“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 10 /десет/ дни на основание чл. 186, ал. 1 вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна и неправилна, издадена в нарушение на административнопроизводствените правила, на материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Правят се възражения, че не са изложени мотиви относно определения срок от 10 дни, че не е спазен принципът за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК. Подробни съображения излага в депозираната жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв.Г.,

САК, която поддържа депозираната жалба и моли да Съда да постанови решение, с което да отмени издадената Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-101-0025788/10.02.2020 г., като незаконосъобразна. Не претендира разноси.

Ответникът – Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – П. при ЦУ на НАП, редовно уведомен, не изпраща представител. С представяне на административната преписка от страна на ответния административен орган е представено становище, с което се иска от съда на потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна, както и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер /л.29/.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена на 09.12.2019 г., оперативна проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – дискотека „Премиер-П. Л. Клуб“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК], документирана с Протокол за извършена проверка /ПИП/ № 0024292/09.12.2019 г., са изискани и представени документи, свързани с регистрирането и отчитането на извършваните от обекта продажби. При представяне на документите, документирано с Протоколи серия АА № 0025788/24.01.2020 г., ПИП № 0025774/19.12.2019 г. и ПИП №0025786/10.01.2020 г., от страна на органите по приходите е констатирано, че търговецът в качеството му данъчно задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на МФ е допуснало нарушение на същата, като не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация в обекта фискално устройство. При преглед на представените документи са установени две плащания чрез ПОС терминал на стойност 135.00 лв. и 45.00 лв., които не са намерили отражение във въведените в експлоатация за обекта фискални устройства. Извършеното нарушение е установено от представените контролни ленти и банковите извлечения, в които са отразени плащанията чрез ПОС терминал. Резултатите от извършената проверка на предоставените от дружеството документи, респективно и установените въз основа на същите нарушения, са отразени в Протокол №0025788/24.01.2020 г.

Въз основа на констатациите от проверката от страна на Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – П. при ЦУ на НАП е прието, че е извършено нарушение чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. вр. чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-101-0025788/10.02.2020 г., с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС налага оспорената принудителна административна мярка, като на основание чл. 188 от ЗДДС е разпоредено предварително изпълнение на ПАМ. Наредено е обектът да бъде запечатан на деня, следващ връчването на заповедта, като на жалбоподателя е указано да отстрани наличните в търговския обект и прилежащите му складове стоки до датата на запечатване на обекта.

Към административно-наказателната преписка са приложени доказателства за установяване на извършеното нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС (л.19-113).

За извършеното нарушение е съставен Акт за установяване на

административно нарушение № F535832/28.01.2020 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е орган по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-16 от 17.05.2018 г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно която началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ са определени за компетентни длъжности лица да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 от ЗДДС.

Въз основа на изложеното Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. Заповедта е издадена в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява, че по време на проверката в обекта са установени две плащания чрез ПОС терминал на стойност 135.00 лв. и 45.00 лв., които не са намерили отражение във въведените в експлоатация за обекта фискални устройства. Извършеното нарушение е установено по безспорен начин от представените в хода на проверката контролни ленти и банкови извлечения, с отразени в същите плащания чрез ПОС терминал, представени с административната преписка.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, предвидената в нормата ПАМ „запечатване на обект за срок до 30 дни“, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага спрямо извършител на нарушение, обективизирано в неспазването на реда и начина за издаване на съответен документ за продажба. С чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, е въведено задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаването на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо дали е поискан друг данъчен документ. Съгласно чл. 118, ал. 3 от ЗДДС, фискалният и системният бон са хартиени документи, регистриращи продажбата/доставката на стоки или услуги в търговския обект, по която е заплатено в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издадени от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е намерило отражение в издадената от министъра на финансите на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, в чл. 3, ал. 1, на която изрично е предвидено задължение на лицата, независимо от документиранието с първичен счетоводен документ, да издават за всяка продажба при всяко плащане и фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската

дейност, с изключение на изрично изброените в разпоредбата случаи.

От доказателствата по делото се установи, че дружеството-жалбоподател не изпълнило задължението си по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС да издаде фискални касови бонове за извършените плащания, предвид представените банкови извлечения. Нарушението по чл.118 от ЗДДС е формално такова и с счита довършено с неиздаването на фискалния бон.

Относно срока на налагане на мярката, Съдът намира, че административният орган действа при оперативна самостоятелност, поради което на съдебен контрол подлежи единствено съответствието на акта с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност. Определеният срок за налагане на ПАМ от 10 дни е в рамките на законоустановения максимален срок от 30 дни, като в обжалвания акт са изложени достатъчно мотиви, позволяващи преценката за съответствие с целта на закона. Не се установява от представените по делото от жалбоподателя доказателства, че с така наложената му мярка – „запечатване на търговски обект”, се възпрепятства или е било възпрепятствана възможността дружеството да упражнява търговска дейност за тези 10 дни. Следва да бъде посочено, че след като законът императивно предвижда в чл. 186, ал. 1 от ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл. 186 от ЗДДС с последиците по чл. 187 от ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ – „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него” и фактичката обстановка по делото съответства на хипотезата на нормата, (което е установено в хода на производството), то налагането на ПАМ от този вид в конкретния случай съответства на целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, прилагането на ПАМ е правнорегламентирано именно в условията на обвързана компетентност – независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, т.е след като органът по приходите е установил със съставения от него АУАН № F535832/28.01.2020 г. извършване на нарушение по неспазване на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, то същият е длъжен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС – „запечатване на обект“ за срок до тридесет дни. Вярно е, че съставеният АУАН не се ползва с презумптивна доказателствена сила, но съвкупната преценка на представените по делото доказателства установява по несъмнен и категоричен начин, че на 09.12.2019 г. са извършени две плащания чрез ПОС терминал на стойност 135.00 лв. и 45.00 лв., които не са намерили отражение във въведените в експлоатация за обекта фискални устройства. Освен правилната фактическа обстановка, с обжалваната заповед, деянието правилно е квалифицирано като състав на административно нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Неспазването му дава основание за налагане на ПАМ на основание чл. 186 от ЗДДС, по отношение на което ирелевантно ще се яви и обстоятелството, ако впоследствие се издаде съответният документ за извършена продажба.

По тези съображения, Съдът намира обжалваната заповед за издадена при правилно приложение на материалния закон.

С оглед цялостната проверка, която Съдът извършва по чл.146 от АПК намира, че процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка, е

издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, актът е съобразен с материалния закон и неговата цел. Поради това обжалваната заповед е законосъобразна и жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК] следва да се отхвърли като неоснователна. За да достигне до този извод съдът съобрази и актуалната съдебна практика на Върховен административен съд по аналогични случаи, като например: Решение № 6920 от 09.06.2016 г. по административно дело № 2561 от 2015г., VIII отделение на ВАС, Решение № 6015 от 26.05.2016г. по административно дело №8801 от 2014г. по описа на ВАС, VIII отделение.

С оглед този изход на спора в полза на ЦУ на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. В тази връзка и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, на ответника следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100.00 лева (сто лева).

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 43-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, представлявано от Г. Д. В. – Управител срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-101-0025788/10.02.2020г., издадена от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – П. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, представлявано от Г. Д. В. – управител да заплати на ЦУ на НАП разноски в размер на 100.00 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: